

Obsah

I *Legislatívne akty*

SMERNICE

- ★ **Smernica Rady (EÚ) 2017/1852 z 10. októbra 2017 o mechanizmoch riešenia sporov týkajúcich sa zdanenia v Európskej únii** 1

II *Nelegislatívne akty*

ROZHODNUTIA

- ★ **Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/1853 z 10. októbra 2017, ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie 2011/335/EÚ, ktorým sa Litovskej republike povoľuje uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od článku 287 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty** 15
- ★ **Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/1854 z 10. októbra 2017, ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie 2014/797/EÚ, ktorým sa Estónskej republike povoľuje uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od článku 26 ods. 1 písm. a) a článkov 168 a 168a smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty** 17
- ★ **Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/1855 z 10. októbra 2017, ktorým sa Rumunsku povoľuje uplatňovať osobitné opatrenie odchyľujúce sa od článku 287 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty** 19
- ★ **Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/1856 z 10. októbra 2017, ktorým sa Poľskej republike povoľuje zaviesť osobitné opatrenie odchyľujúce sa od článku 193 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty** 21

- ★ **Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/1857 z 13. októbra 2017 o uznaní právnych opatrení, opatrení dohľadu a presadzovania Spojených štátov amerických pre transakcie s derivátmi, nad ktorými vykonáva dohľad Komisia pre obchodovanie s komoditnými futures, za rovnocenné s určitými požiadavkami článku 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov ⁽¹⁾** 23

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA RADY (EÚ) 2017/1852

z 10. októbra 2017

o mechanizmoch riešenia sporov týkajúcich sa zdanenia v Európskej únii

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 115,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Situácie, keď jednotlivé členské štáty rôzne vykladajú alebo uplatňujú ustanovenia dvojstranných daňových zmlúv a dohôrov alebo Dohovoru o zamedzení dvojitého zdanenia v súvislosti s úpravou ziskov združených podnikov (90/436/EHS) ⁽³⁾ (ďalej len „arbitrážny dohovor Únie“), môžu pre podniky pôsobiace cezhranične predstavovať závažné prekážky daňovej povahy. Prekážky daňovej povahy vedú k nadmernému daňovému zaťaženiu podnikov, pričom môžu spôsobiť hospodárske deformácie a neefektívnosť a mať tiež negatívny dosah na cezhraničné investície a rast.
- (2) Z tohto dôvodu je potrebné, aby v Únii existovali mechanizmy, ktorými sa zabezpečí účinné riešenie sporov týkajúcich sa výkladu a uplatňovania takýchto dvojstranných daňových zmlúv a arbitrážneho dohovoru Únie, najmä sporov vedúcich k dvojitému zdaneniu.
- (3) Mechanizmami stanovenými v súčasnosti na základe dvojstranných daňových zmlúv a arbitrážneho dohovoru Únie, sa nemusí dosiahnuť účinné riešenie takýchto sporov vo všetkých prípadoch včas. Monitorovanie uskutočňované v rámci vykonávania arbitrážneho dohovoru Únie odhalilo niekoľko závažných nedostatkov, najmä v súvislosti s prístupom k postupu a pokiaľ ide o dĺžku a účinné ukončenie postupu.
- (4) Na dosiahnutie spravodlivejšieho daňového prostredia je potrebné zlepšiť pravidlá týkajúce sa transparentnosti a tiež posilniť opatrenia proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam. Zároveň je v záujme spravodlivého daňového systému potrebné zabezpečiť, aby mechanizmy riešenia sporov boli komplexné, účinné a vhodné.

⁽¹⁾ Stanovisko zo 6. júla 2017 (zatiaľ neuvverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Stanovisko z 22. februára 2017 (zatiaľ neuvverejnené v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 225, 20.8.1990, s. 10.

Okrem toho je potrebné zlepšiť mechanizmy riešenia sporov s cieľom reagovať na riziko, že sa zvýši počet sporov týkajúcich sa dvojitého alebo viacnásobného zdanenia s potenciálne vysokými hodnotami, pretože daňové správy zaviedli pravidelnejšie a cielenejšie kontroly.

- (5) Je zásadné, aby sa zaviedol účinný a efektívny rámec na riešenie daňových sporov, ktorým sa zaručí právna istota a vytvorí prostredie priaznivé pre investície na dosiahnutie spravodlivých a efektívnych daňových systémov v Únii. Mechanizmami riešenia sporov by sa tiež mal vytvoriť harmonický a transparentný rámec na riešenie sporov a tým by mali byť prínosné pre všetkých daňovníkov.
- (6) Riešenie sporov by sa malo vzťahovať na rôzny výklad a uplatňovanie dvojstranných daňových zmlúv a arbitrážneho dohovoru Únie, predovšetkým rôzny výklad a uplatňovanie vedúce k dvojitému zdaneniu. Malo by sa to dosiahnuť tým spôsobom, že sa vec najprv predloží daňovým orgánom dotknutých členských štátov v snahe urovnať spor postupom vzájomnej dohody. Členské štáty by sa mali nabádať k tomu, aby počas záverečných štádií obdobia postupu vzájomnej dohody využívali nezáväzné alternatívne formy riešenia sporov, ako sú napríklad mediácia alebo zmier. V prípade nedosiahnutia dohody v určitej lehote by sa mala vec predložiť v rámci postupu riešenia sporov. Výber metódy riešenia sporov by mal byť flexibilný, čo by sa mohlo dosiahnuť prostredníctvom mechanizmov ad hoc alebo trvalejších mechanizmov. Postupy riešenia sporov by mohli mať formu poradnej komisie zloženej zo zástupcov dotknutých daňových orgánov a nezávislých osôb s dobrou povestou alebo by mohli mať formu komisie pre alternatívne riešenie sporov (pričom táto by poskytovala flexibilitu pri výbere metód riešenia sporov). Ak je to vhodné, členské štáty by tiež mali mať možnosť zvoliť si prostredníctvom dvojstrannej dohody na vyriešenie sporu záväzným spôsobom akýkoľvek iný postup riešenia sporov, ako napríklad rozhodcovské konanie, v ktorom sa rozhodca rozhoduje medzi poslednými návrhmi účastníkov (známe ako arbitráž „posledných najlepších návrhov“). Daňové orgány by mali prijať konečné záväzné rozhodnutie s odkazom na stanovisko poradnej komisie alebo komisie pre alternatívne riešenie sporov.
- (7) Zlepšený mechanizmus riešenia sporov by mal vychádzať z existujúcich systémov v Únii vrátane arbitrážneho dohovoru Únie. Rozsah pôsobnosti tejto smernice by však mal byť širší ako v prípade arbitrážneho dohovoru Únie, ktorý sa vzťahuje na spory týkajúce sa transferového oceňovania a priradovania ziskov stálym prevádzkarniam. Táto smernica by sa mala vzťahovať na všetkých daňovníkov, ktorí podliehajú dani z príjmov a kapitálu, na ktoré sa vzťahujú dvojstranné daňové zmluvy a arbitrážny dohovor Únie. Zároveň by fyzické osoby, mikropodniky a malé a stredné podniky mali pri využívaní postupu riešenia sporov znášať menšie administratívne zaťaženie. Okrem toho by sa mala posilniť fáza riešenia sporov. Konkrétne je potrebné časovo obmedziť trvanie postupov riešenia sporov týkajúcich sa dvojitého zdanenia a stanoviť podmienky postupu riešenia sporov vo vzťahu k daňovníkom.
- (8) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (9) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie. Cieľom tejto smernice je predovšetkým zabezpečiť plné rešpektovanie práva na spravodlivý proces a slobody podnikania.
- (10) Keďže cieľ tejto smernice, a to zriadenie účinného a efektívneho postupu riešenia sporov v kontexte riadneho fungovania vnútorného trhu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (11) Komisia by mala preskúmať uplatňovanie tejto smernice po období piatich rokov a členské štáty by mali poskytnúť Komisii vhodné informácie na účely tohto preskúmania,

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

Touto smernicou sa stanovujú pravidlá týkajúce sa mechanizmu riešenia sporov medzi členskými štátmi, keď tieto spory vyplývajú z výkladu a uplatňovania zmlúv a dohovorov, v ktorých sa ustanovuje zamedzenie dvojitého zdanenia príjmov a prípadne kapitálu. Skutočnosť vedúca k vzniku takýchto sporov sa na účely tejto smernice označuje ako „sporná otázka“.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:
 - a) „príslušný orgán“ je orgán členského štátu, ktorý bol za príslušný určený dotknutým členským štátom;
 - b) „príslušný súd“ je súdny orgán alebo iný orgán členského štátu, ktorý bol takto určený dotknutým členským štátom;
 - c) „dvojité zdanenie“ je uloženie daní, na ktoré sa vzťahuje zmluva alebo dohovor uvedené v článku 1, dvomi alebo viacerými členskými štátmi vo vzťahu k rovnakému zdaniteľnému príjmu alebo kapitálu, pokiaľ vedie k i) vyrubeniu dodatočnej dane, ii) zvýšeniu daňovej povinnosti alebo iii) vymazaniu alebo obmedzeniu strát, ktoré by sa mohli použiť na započítanie voči zdaniteľnému zisku;
 - d) „ovplyvnená osoba“ je každá osoba vrátane fyzickej osoby, ktorá je na daňové účely rezidentom v členskom štáte a ktorej zdanenie je priamo ovplyvnené spornou otázkou.
2. Pokiaľ si kontext nevyžaduje niečo iné, každý pojem, ktorý nie je vymedzený v tejto smernici, má význam v tom čase ustanovený v príslušnej zmluve alebo dohovore uvedených v článku 1, ktoré sa uplatňujú ku dňu prvého doručenia oznámenia o úkone, ktorý viedol alebo povedie k spornej otázke. Ak pojem nie je v takejto zmluve alebo dohovore vymedzený, má taký význam, aký má v tom čase podľa práva dotknutého členského štátu na účely daní, na ktoré sa takáto zmluva alebo dohovor vzťahujú, pričom význam podľa uplatniteľných daňových zákonov tohto členského štátu má prednosť pred významom podľa iných zákonov tohto členského štátu.

Článok 3

Sťažnosť

1. Každá ovplyvnená osoba je oprávnená podať každému z príslušných orgánov každého z dotknutých členských štátov sťažnosť vo veci spornej otázky so žiadosťou o jej vyriešenie. Sťažnosť sa musí podať do troch rokov od doručenia prvého oznámenia o úkone, ktorý vedie alebo povedie k spornej otázke, a to bez ohľadu na to, či ovplyvnená osoba uplatňuje prostriedky nápravy, ktoré sú k dispozícii podľa vnútroštátneho práva ktoréhokoľvek z dotknutých členských štátov. Ovplyvnená osoba podá súčasne sťažnosť spolu s rovnakými informáciami všetkým príslušným orgánom a uvedie v nej, ktoré ďalšie členské štáty sú dotknuté. Ovplyvnená osoba zaistí, že každému dotknutému členskému štátu sa sťažnosť doručí aspoň v jednom z týchto jazykov:
 - a) v jednom z úradných jazykov členského štátu v súlade s vnútroštátnym právom alebo
 - b) v akomkoľvek inom jazyku, ktorý takýto členský štát akceptuje na tento účel.
2. Každý príslušný orgán potvrdí doručenie sťažnosti do dvoch mesiacov od jej doručenia. Každý príslušný orgán o doručení sťažnosti takisto informuje príslušné orgány ostatných dotknutých členských štátov, a to do dvoch mesiacov od takéhoto doručenia. Príslušné orgány sa súčasne navzájom informujú aj o jazyku alebo jazykoch, ktoré majú v úmysle používať pri komunikácii počas príslušných konaní.

3. Sťažnosť je prijatá, len ak ovplyvnená osoba, ktorá sťažnosť podáva, ako prvý krok poskytne príslušným orgánom každého z dotknutých členských štátov tieto informácie:

- a) meno(-á), adresu(-y), daňové identifikačné číslo(-a) a ďalšie údaje potrebné na identifikáciu ovplyvnenej osoby, ktorá príslušným orgánom podala sťažnosť, a akejkolvek ďalšej dotknutej osoby;
- b) príslušné zdaňovacie obdobia;
- c) podrobnosti o relevantných skutočnostiach a okolnostiach prípadu (vrátane podrobností o štruktúre transakcie a vzťahov medzi ovplyvnenou osobou a ostatnými stranami príslušných transakcií ako aj skutočností určených v dobrej viere v prípadnej vzájomne záväznej dohode medzi ovplyvnenou osobou a daňovou správou) a konkrétnejšie povahu a dátum vykonania úkonov vedúcich k spornej otázke (podľa potreby vrátane podrobností o tom istom príjme prijatom v inom členskom štáte a o jeho zahrnutí do zdaniteľných príjmov v inom členskom štáte a o podrobnostiach dani, ktorá bola alebo bude vyrubená v súvislosti s týmto príjmom v inom členskom štáte), ako aj súvisiace sumy v menách dotknutých členských štátov, a to spolu s kópiami akýchkoľvek podporných dokumentov;
- d) odkaz na uplatniteľné vnútroštátne prepisy a zmluvu alebo dohovor uvedené v článku 1; ak je uplatniteľných viacero zmlúv alebo dohovorov, ovplyvnená osoba, ktorá podala sťažnosť, uvedie, o výklad ktorej zmluvy alebo dohovoru v súvislosti so spornou otázkou ide. Takáto zmluva alebo dohovor musí byť uplatniteľnou zmluvou alebo dohovorom na účely tejto smernice;
- e) tieto informácie poskytnuté ovplyvnenou osobou, ktorá príslušným orgánom podala sťažnosť, spolu s kópiami akýchkoľvek podporných dokumentov:
 - i) vysvetlenie, prečo sa ovplyvnená osoba domnieva, že existuje sporná otázka;
 - ii) podrobnosti o akýchkoľvek opravných prostriedkoch a súdnych sporoch, ktoré ovplyvnená osoba podala alebo začala v súvislosti s príslušnými transakciami, a o akýchkoľvek súdnych rozhodnutiach týkajúcich sa spornej otázky;
 - iii) záväzok ovplyvnenej osoby odpovedať čo najúplnejšie a najrýchlejšie na všetky relevantné žiadosti príslušného orgánu a poskytnúť na žiadosť príslušných orgánov akúkoľvek dokumentáciu;
 - iv) kópiu konečného rozhodnutia o daňovom výmere vo forme konečného oznámenia daňového výmeru, správy o daňovej kontrole alebo iných rovnocenných dokumentov vedúcich k spornej otázke a kópie akýchkoľvek iných dokumentov, ktoré vydali daňové orgány v súvislosti so spornou otázkou, podľa vhodnosti;
 - v) informácie o akejkolvek sťažnosti, ktorú ovplyvnená osoba podala podľa iného postupu vzájomnej dohody alebo podľa iného postupu riešenia sporov v zmysle článku 16 ods. 5 a výslovný záväzok ovplyvnenej osoby, že bude v uplatniteľnom prípade konať v súlade s článkom 16 ods. 5;
- f) akékoľvek osobitné doplňujúce informácie, o ktoré príslušné orgány požiadali a ktoré sú potrebné na posúdenie merita konkrétnej veci.

4. Príslušné orgány každého z dotknutých členských štátov môžu požiadať o informácie uvedené v odseku 3 písm. f) do troch mesiacov od doručenia sťažnosti. O ďalšie informácie možno následne požiadať počas postupu vzájomnej dohody podľa článku 4, ak to príslušné orgány považujú za potrebné. Uplatňujú sa vnútroštátne právne predpisy o ochrane informácií a o ochrane obchodného, podnikateľského, priemyselného alebo služobného tajomstva alebo obchodných postupov.

Ovplyvnená osoba, ktorej sa doručí žiadosť v súlade s odsekom 3 písm. f), odpovie do troch mesiacov od doručenia žiadosti. Kópia odpovede sa súčasne zašle aj príslušným orgánom ostatných dotknutých členských štátov.

5. Príslušné orgány každého z dotknutých členských štátov prijímú rozhodnutie o akceptovaní alebo odmietnutí sťažnosti do šiestich mesiacov od jej doručenia alebo do šiestich mesiacov od doručenia informácií uvedených v odseku 3 písm. f), podľa toho, ktorá udalosť nastane neskôr. Príslušné orgány bezodkladne informujú o svojom rozhodnutí ovplyvnenú osobu a príslušné orgány ostatných členských štátov.

Príslušný orgán môže do šiestich mesiacov od doručenia návrhu alebo do šiestich mesiacov od doručenia informácií uvedených v odseku 3 písm. f), podľa toho, ktorá udalosť nastane neskôr, rozhodnúť, že spornú otázku vyrieši jednostranne bez zapojenia ostatných príslušných orgánov dotknutých členských štátov. V takom prípade daný príslušný orgán o tom bezodkladne informuje ovplyvnenú osobu a ostatné príslušné orgány dotknutých členských štátov, pričom po takomto oznámení sa postupy podľa tejto smernice považujú za ukončené.

6. Ovplyvnená osoba, ktorá si želá vziať sťažnosť späť, musí súčasne predložiť písomné oznámenie všetkým príslušným orgánom dotknutých členských štátov. Takýmto oznámením sa ihneď ukončia všetky konania podľa tejto smernice. Príslušné orgány členských štátov, ktorým sa takéto oznámenie doručilo, bezodkladne informujú ostatné príslušné orgány dotknutých členských štátov o ukončení konaní.

Ak spor z akéhokoľvek dôvodu prestane existovať, všetky konania podľa tejto smernice sa ihneď ukončia a príslušné orgány dotknutých členských štátov bezodkladne informujú ovplyvnenú osobu o stave vecí a o všeobecných dôvodoch tohto stavu.

Článok 4

Postup vzájomnej dohody

1. V prípade, že príslušné orgány dotknutých členských štátov akceptujú sťažnosť, pokúsia sa o vyriešenie spornej otázky vzájomnou dohodou do dvoch rokov od posledného oznámenia rozhodnutia jedného z členských štátov o akceptovaní sťažnosti.

Lehotu dvoch rokov podľa prvého pododseku možno na žiadosť príslušného orgánu dotknutého členského štátu adresovanú všetkým ostatným príslušným orgánom dotknutých členských štátov predĺžiť o najviac jeden rok, ak príslušný orgán, ktorý o predĺžení žiada, poskytne písomné odôvodnenie.

2. Po tom, čo príslušné orgány členských štátov dosiahli v lehote stanovenej v odseku 1 dohodu o tom, ako vyriešiť spornú otázku, príslušný orgán každého z dotknutých členských štátov bezodkladne oznámi túto dohodu ovplyvnenej osobe ako rozhodnutie, ktoré je záväzné pre daný orgán a vykonateľné ovplyvnenou osobou, pokiaľ ovplyvnená osoba rozhodnutie akceptuje a vzdá sa prípadného práva na akýkoľvek prostriedok nápravy. Ak sa konania o takýchto iných prostriedkoch nápravy už začali, rozhodnutie sa stane záväzným a vykonateľným, až keď ovplyvnená osoba predložila príslušným orgánom dotknutých členských štátov dôkazy, že prijala opatrenia na ukončenie týchto konaní. Takéto dôkazy sa musia predložiť do 60 dní odo dňa, kedy bolo takéto rozhodnutie oznámené ovplyvnenej osobe. Rozhodnutie sa potom bezodkladne vykoná bez ohľadu na akékoľvek lehoty stanovené vo vnútroštátnom práve dotknutých členských štátov.

3. Ak príslušné orgány dotknutých členských štátov nedospeli k dohode o vyriešení spornej otázky v lehote stanovenej v odseku 1, príslušný orgán každého z dotknutých členských štátov informuje ovplyvnenú osobu o všeobecných dôvodoch, pre ktoré sa dohoda nedosiahla.

Článok 5

Rozhodnutie príslušného orgánu o sťažnosti

1. Príslušný orgán dotknutého členského štátu môže v lehote stanovenej v článku 3 ods. 5 rozhodnúť o odmietnutí sťažnosti, ak:

- a) sťažnosť neobsahuje požadované informácie podľa článku 3 ods. 3 (vrátane akýchkoľvek informácií požadovaných podľa článku 3 ods. 3 písm. f), ktoré neboli predložené v lehote stanovenej v článku 3 ods. 4);
- b) sporná otázka neexistuje; alebo
- c) sťažnosť nebola predložená v lehote troch rokov stanovenej v článku 3 ods. 1

Keď príslušný orgán informuje ovplyvnenú osobu podľa článku 3 ods. 5, uvedie všeobecné dôvody svojho odmietnutia.

2. Ak príslušný orgán dotknutého členského štátu o sťažnosti nerozhodol v lehote stanovenej v článku 3 ods. 5, sťažnosť sa považuje za akceptovanú týmto príslušným orgánom.

3. Ak všetky príslušné orgány dotknutých členských štátov sťažnosť odmietli, ovplyvnená osoba môže voči rozhodnutiu príslušných orgánov dotknutých členských štátov podať opravný prostriedok, a to v súlade s vnútroštátnymi predpismi. Ovplyvnená osoba, ktorá využije toto právo na opravný prostriedok, nesmie podať žiadosť podľa článku 6 ods. 1 písm. a):

- a) kým prebieha konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu podľa právnych predpisov dotknutého členského štátu;
- b) ak možno proti rozhodnutiu o odmietnutí stále podať opravný prostriedok v konaní dotknutého členského štátu o opravnom prostriedku; alebo
- c) ak bolo rozhodnutie o odmietnutí potvrdené v konaní o opravnom prostriedku podľa písmena a), ale nemožno sa odchýliť od rozhodnutia príslušného súdu alebo iného justičného orgánu v dotknutom členskom štáte.

Ak sa uplatnilo právo na opravný prostriedok, zohľadní sa rozhodnutie príslušného súdu alebo iného justičného orgánu na účely článku 6 ods. 1 písm. a).

Článok 6

Riešenie sporov poradnou komisiou

1. Na žiadosť ovplyvnenej osoby podanú príslušným orgánom dotknutých členských štátov zriadia takéto príslušné orgány poradnú komisiu v súlade s článkom 8, ak:

- a) bola sťažnosť predložená takouto ovplyvnenou osobou odmietnutá podľa článku 5 ods. 1 aspoň jedným, ale nie všetkými príslušnými orgánmi dotknutých členských štátov; alebo
- b) príslušné orgány dotknutých členských štátov akceptovali sťažnosť, ktorú predložila ovplyvnená osoba, ale v lehote stanovenej v článku 4 ods. 1 nedosiahli dohodu o tom, ako vyriešiť spornú otázku vzájomnou dohodou.

Ovplyvnená osoba môže takúto žiadosť podať len, ak v súlade s akýmikoľvek uplatniteľnými vnútroštátnymi predpismi proti odmietnutiu uvedenému v článku 5 ods. 1: nie je možné podať žiadny opravný prostriedok; neprebieha žiadne konanie o opravnom prostriedku alebo ovplyvnená osoba sa formálne vzdala svojho práva na opravný prostriedok. V žiadosti sa na tento účel uvedie vyhlásenie.

Ovplyvnená osoba podá žiadosť písomne poradnej komisii do 50 dní od doručenia oznámenia podľa článku 3 ods. 5 alebo podľa článku 4 ods. 3 alebo do 50 dní odo dňa vydania rozhodnutia príslušným súdom alebo justičným orgánom podľa článku 5 ods. 3. Poradná komisia sa zriadi do 120 dní od doručenia takejto žiadosti a po jej zriadení o tom jej predseda bezodkladne informuje ovplyvnenú osobu.

2. Poradná komisia zriadená v prípade uvedenom v odseku 1 písm. a) prijme rozhodnutie o akceptovaní sťažnosti do šiestich mesiacov od dátumu svojho zriadenia. Svoje rozhodnutie oznámi príslušným orgánom do 30 dní od jeho prijatia.

Ak poradná komisia potvrdila, že boli splnené všetky požiadavky podľa článku 3, na žiadosť ktoréhokoľvek z príslušných orgánov sa začne postup vzájomnej dohody stanovený v článku 4. Dotknutý príslušný orgán informuje o takejto žiadosti poradnú komisiu, ostatné dotknuté príslušné orgány a ovplyvnenú osobu. Lehota stanovená v článku 4 ods. 1 začne plynúť od dátumu oznámenia rozhodnutia poradnej komisie o akceptovaní sťažnosti.

Ak žiadny z príslušných orgánov do 60 dní od dátumu oznámenia rozhodnutia poradnej komisie nepožiadala o začatie postupu vzájomnej dohody, poradná komisia vydá v súlade s článkom 14 ods. 1 stanovisko k tomu, ako vyriešiť spornú otázku. V takomto prípade sa poradná komisia na účely článku 14 ods. 1 považuje za zriadenú s dátumom, kedy uplynie táto lehota 60 dní.

3. V prípade odseku 1 prvého pododseku písm. b) tohto článku poradná komisia vydá v súlade s článkom 14 ods. 1 stanovisko k tomu, ako vyriešiť spornú otázku.

Článok 7

Vymenovanie príslušnými súdmi alebo vnútroštátnym menovacím orgánom

1. Ak poradná komisia nie je zriadená v lehote stanovenej v článku 6 ods. 1, členské štáty určia, že daná ovplyvnená osoba sa môže obrátiť na príslušný súd alebo iný orgán alebo osobu určené vnútroštátnym právom na vykonávanie takejto funkcie (vnútroštátny menovací orgán), aby zriadili poradnú komisiu.

Ak príslušný orgán členského štátu nevymenoval aspoň jednu nezávislú osobu s dobrou povestou a náhradníka, ovplyvnená osoba môže požiadať príslušný súd alebo vnútroštátny menovací orgán v tomto členskom štáte, aby vymenoval nezávislú osobu s dobrou povestou a náhradníka zo zoznamu uvedeného v článku 9.

Ak si uvedenú povinnosť nesplní príslušný orgán žiadneho z dotknutých členských štátov, ovplyvnená osoba môže požiadať príslušné súdy alebo vnútroštátny menovací orgán každého členského štátu, aby vymenovali dve nezávislé osoby s dobrou povestou zo zoznamu uvedeného v článku 9. Uvedené nezávislé osoby s dobrou povestou vymenujú predsedu na základe žrebovania zo zoznamu nezávislých osôb s dobrou povestou podľa článku 8 ods. 3

Ovplyvnené osoby sa v otázke vymenovania nezávislých osôb s dobrou povestou a ich náhradníkov obrátia – ak ide o viac ako jednu ovplyvnenú osobu v konaní – na každý z príslušných štátov, v ktorých majú pobyť, alebo – ak ide len o jednu ovplyvnenú osobu – na členské štáty, ktorých príslušné orgány nevymenovali aspoň jednu nezávislú osobu s dobrou povestou a náhradníka.

2. Príslušnému súdu členského štátu alebo vnútroštátnemu menovaciemu orgánu sa zverí vymenovanie nezávislých osôb a ich náhradníkov podľa odseku 1 tohto článku až po uplynutí lehoty 120 dní stanovenej v článku 6 ods. 1 a do 30 dní po uplynutí tejto lehoty.

3. Príslušný súd alebo vnútroštátny menovací orgán prijme rozhodnutie podľa odseku 1 a informuje o ňom žiadateľa. Postup pre vymenovanie nezávislých osôb príslušným súdom, ktorý sa uplatní v prípade ich nevymenovania členskými štátmi, je rovnaký ako postup, ktorý sa uplatní podľa vnútroštátnych predpisov vo veciach občianskeho a obchodného rozhodcovského konania pri vymenovaní rozhodcov súdmi alebo vnútroštátnym menovacím orgánom v prípadoch, keď tak neurobia účastníci. Príslušný súd alebo vnútroštátny menovací orgán členského štátu informuje príslušný orgán tohto členského štátu, ktorý bezodkladne informuje príslušný orgán ostatných dotknutých členských štátov. Príslušný orgán členského štátu, ktorý predtým nevymenoval nezávislú osobu s dobrou povestou a náhradníka, je oprávnený podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu alebo vnútroštátneho menovacieho orgánu v tomto členskom štáte, pokiaľ má tento príslušný orgán právo tak urobiť podľa svojho vnútroštátneho práva. V prípade odmietnutia sa žiadateľ bude môcť voči rozhodnutiu súdu odvolať, a to v súlade s vnútroštátnymi procesnými pravidlami.

Článok 8

Poradná komisia

1. Poradnú komisiu uvedenú v článku 6 tvorí:

- a) jeden predseda;
- b) jeden zástupca z každého dotknutého príslušného orgánu. Ak s tým príslušné orgány súhlasia, počet takýchto zástupcov sa môže zvýšiť na dvoch z každého príslušného orgánu;
- c) jedna nezávislá osoba s dobrou povestou, ktorú vymenuje každý príslušný orgán dotknutého členského štátu zo zoznamu osôb uvedeného v článku 9. Ak s tým príslušné orgány súhlasia, počet takýchto vymenovaných osôb sa môže zvýšiť na dve z každého príslušného orgánu.

2. Na pravidlách vymenúvania nezávislých osôb s dobrou povestou sa dohodnú príslušné orgány dotknutých členských štátov. Po vymenovaní nezávislých osôb s dobrou povestou sa vymenuje náhradník každej z nich podľa pravidiel pre vymenovanie nezávislých osôb pre prípad, že si nezávislé osoby nebudú môcť plniť svoje povinnosti.

3. Ak sa pravidlá vymenúvania nezávislých osôb s dobrou povestou nedohodli podľa odseku 2, tieto osoby sa vymenujú na základe žrebu.
4. Pokiaľ nezávislé osoby s dobrou povestou nevymenoval príslušný súd alebo vnútroštátny menovací orgán podľa článku 7 ods. 1, príslušný orgán každého z dotknutých členských štátov môže namietať voči vymenovaniu ktorejkoľvek nezávislej osoby s dobrou povestou z akéhokoľvek dôvodu, na ktorom sa dotknuté príslušné orgány dohodli vopred, alebo z ktoréhokoľvek z týchto dôvodov:
 - a) táto osoba patrí k niektorej z dotknutých daňových správ alebo pre ňu pracuje, alebo bola v takejto situácii kedykoľvek počas uplynulých troch rokov;
 - b) táto osoba má alebo mala kedykoľvek počas posledných piatich rokov pred dátumom jej vymenovania významný podiel v niektorej z dotknutých ovplyvnených osôb, alebo je či bola zamestnancom alebo poradcom niektorej z nich;
 - c) táto osoba nepredstavuje dostatočnú záruku objektivity pre urovanie sporu alebo sporov, o ktorých sa má rozhodnúť;
 - d) táto osoba je zamestnancom podniku, ktorý poskytuje daňové poradenstvo, alebo inak poskytuje daňové poradenstvo na profesijnom základe, alebo bola v takom postavení kedykoľvek počas obdobia najmenej troch rokov pred dátumom jej vymenovania.
5. Ktorýkoľvek príslušný orgán dotknutého členského štátu môže požiadať, aby osoba s dobrou povestou, ktorá bola vymenovaná podľa odseku 2 alebo 3, alebo jej náhradník, zverejnili akýkoľvek záujem, vzťah alebo inú záležitosť, ktorá môže mať vplyv na jej nezávislosť alebo nestrannosť, alebo môže viesť k zaujatosti v konaniach.

Počas obdobia 12 mesiacov nasledujúcich po vydaní rozhodnutia poradnej komisie nesmie byť nezávislá osoba s dobrou povestou, ktorá bola členom poradnej komisie, v situácii, ktorá by opodstatňovala vznesenie námietky zo strany príslušného orgánu proti jej vymenovaniu podľa tohto odseku, ak by bola v tejto situácii v čase vymenovania do tejto poradnej komisie.

6. Zástupcovia príslušného orgánu a nezávislé osoby s dobrou povestou vymenované v súlade s odsekom 1 tohto článku zvolia predsedu zo zoznamu osôb uvedeného v článku 9. Pokiaľ sa zástupcovia každého príslušného orgánu a nezávislé osoby s dobrou povestou nedohodnú inak, predseda je sudcom.

Článok 9

Zoznam nezávislých osôb s dobrou povestou

1. Zoznam nezávislých osôb s dobrou povestou tvoria všetky nezávislé osoby s dobrou povestou, ktoré nominovali členské štáty. Na tento účel každý členský štát nominuje najmenej tri osoby, ktoré sú kompetentné, nezávislé a ktoré môžu konať nestranne a bezúhonne.
2. Každý členský štát oznámi Komisii mená nezávislých osôb s dobrou povestou, ktoré nominovali. Každý členský štát tiež poskytne Komisii úplné a aktuálne informácie o profesionálnych a akademických skúsenostiach uvedených osôb, ich kompetencii, ich odborných znalostiach a akýchkoľvek konfliktoch záujmov, ktoré môžu mať. Členské štáty môžu v oznámení uviesť, ktoré z uvedených osôb možno vymenovať za predsedu.
3. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii akékoľvek zmeny v zozname nezávislých osôb.

Každý členský štát zavedie postupy na vylúčenie ktorejkoľvek osoby, ktorú vymenoval zo zoznamu nezávislých osôb s dobrou povestou, ak prestane byť nezávislou.

Ak má členský štát po zohľadnení relevantných ustanovení tohto článku dôvod namietať proti zotrvaní nezávislej osoby s dobrou povestou na uvedenom zozname z dôvodu nedostatku nezávislosti, informuje o tom Komisiu a predloží zodpovedajúce dôkazy podporujúce jeho obavy. Komisia o námietke a podporných dôkazoch informuje členský štát, ktorý takúto osobu nominoval. Na základe takejto námietky a podpornej evidencie členský štát, ktorý takúto osobu nominoval, prijme do šiestich mesiacov opatrenia potrebné na vyšetrovanie sťažnosti a rozhodne, či osobu ponechá na zozname alebo ju z neho vylúči. Tento členský štát potom o tom bezodkladne informuje Komisiu.

Článok 10

Komisia pre alternatívne riešenie sporov

1. Príslušné orgány dotknutých členských štátov sa môžu dohodnúť na zriadení komisie pre alternatívne riešenie sporov, aby namiesto poradnej komisie vydala stanovisko k tomu, ako vyriešiť spornú otázku v súlade s článkom 14. Príslušné orgány členských štátov sa tiež môžu dohodnúť na zriadení komisie pre alternatívne riešenie sporov vo forme výboru trvalej povahy (ďalej len „stály výbor“).

2. S výnimkou pravidiel týkajúcich sa nezávislosti jej členov stanovených v článku 8 ods. 4 a 5 sa komisia pre alternatívne riešenie sporov môže odlišovať od poradnej komisie, pokiaľ ide o jej zloženie a formu.

Komisia pre alternatívne riešenie sporov môže podľa potreby uplatniť akékoľvek iné postupy alebo techniky riešenia sporov s cieľom záväzne vyriešiť spornú otázku. Ako alternatívu k typu postupu riešenia sporov uplatňovanému poradnou komisiou podľa článku 8, t. j. postupu nezávislého stanoviska, sa príslušné orgány dotknutých členských štátov môžu podľa tohto článku dohodnúť na akomkoľvek inom type postupu riešenia sporov vrátane rozhodcovského konania, v ktorom sa rozhodca rozhoduje medzi poslednými návrhmi účastníkov (tzv. „final offer arbitration“ alebo „last best offer arbitration“), ktorý bude uplatňovať komisia pre alternatívne riešenie sporov.

3. Príslušné orgány dotknutých členských štátov sa dohodnú na organizačnom poriadku v súlade s článkom 11.

4. Na komisiu pre alternatívne riešenie sporov sa vzťahujú články 12 a 13 s výnimkou prípadov, keď sa v organizačnom poriadku uvedenom v článku 11 ustanoví inak.

Článok 11

Organizačný poriadok

1. Členské štáty určia, že v lehote 120 dní stanovenej v článku 6 ods. 1 príslušný orgán každého z dotknutých členských štátov informuje ovplyvnenú osobu o:

- a) organizačnom poriadku poradnej komisie alebo komisie pre alternatívne riešenie sporov;
- b) dátume, ku ktorému bude prijaté stanovisko k riešeniu spornej otázky;
- c) odkazoch na akékoľvek uplatniteľné právne ustanovenia vnútroštátneho práva členských štátov a na akékoľvek uplatniteľné zmluvy alebo dohovory.

2. Organizačný poriadok podpíšu príslušné orgány členských štátov, ktorých sa spor týka.

V organizačnom poriadku sa uvádza najmä:

- a) opis a charakteristika spornej otázky;
- b) podmienky, na ktorých sa príslušné orgány členských štátov dohodli, pokiaľ ide o právne a skutkové otázky, ktoré sa majú vyriešiť;
- c) formu orgánu pre riešenie sporov, ktorým je buď poradná komisia alebo komisia pre alternatívne riešenie sporov, ako aj druh postupu akéhokoľvek alternatívneho riešenia sporov, ak sa postup líši od nezávislého stanoviska uplatňovaného poradnou komisiou;
- d) harmonogram postupu riešenia sporov;
- e) zloženie poradnej komisie alebo komisie pre alternatívne riešenie sporov (vrátane počtu a mien členov, údajov o ich kompetencii a kvalifikácii a zverejnenia všetkých konfliktov záujmov členov);
- f) poriadok upravujúci účasť ovplyvnenej osoby (ovplyvnených osôb) a tretích strán v konaní, výmeny vyjadrení, informácií a dôkazov, náklady, druh postupu riešenia sporov, ktorý sa má použiť, a akékoľvek ďalšie príslušné procesné alebo organizačné záležitosti;
- g) logistické opatrenia v súvislosti s konaním poradnej komisie a vydaním jej stanoviska.

Ak sa poradná komisia zriadila na účely prijatia stanoviska podľa článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. a), v organizačnom poriadku sa uvedú len informácie podľa článku 11 ods. 2 druhého pododseku písm. a), d), e) a f).

3. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví vzorový organizačný poriadok na základe druhého pododseku odseku 2 tohto článku. Takýto vzorový organizačný poriadok sa uplatní v prípadoch, keď organizačný poriadok nie je úplný alebo nebol oznámený ovplyvnenej osobe. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom podľa článku 20 ods. 2

4. Ak príslušné orgány neoznámili organizačný poriadok ovplyvnenej osobe v súlade s odsekmi 1 a 2, nezávislé osoby s dobrou povestou a predseda doplnia organizačný poriadok na základe vzorového formulára podľa odseku 3 a zašlú ho ovplyvnenej osobe do dvoch týždňov odo dňa zriadenia poradnej komisie alebo komisie pre alternatívne riešenie sporov. Ak sa nezávislé osoby a predseda nedohodnú na organizačnom poriadku alebo ho neoznámia ovplyvnenej osobe, ovplyvnená osoba alebo ovplyvnené osoby sa môžu obrátiť na príslušný súd v niektorom z dotknutých členských štátov s cieľom dosiahnuť príkaz na vykonanie organizačného poriadku.

Článok 12

Trovy konania

1. Pokiaľ nie je v odseku 2 ustanovené inak a pokiaľ sa príslušné orgány dotknutých členských štátov nedohodli inak, rozdelia sa tieto náklady rovnakým dielom medzi členské štáty:

- a) výdavky nezávislých osôb s dobrou povestou, ktoré majú byť vo výške zodpovedajúcej priemernej sume, ktorá sa obvykle poskytuje ako náhrada vysokopostaveným štátnym zamestnancom dotknutého členského štátu; a
- b) prípadné odmeny nezávislým osobám, ktoré nemajú presiahnuť 1 000 EUR na osobu na deň za každý deň zasadnutia poradnej komisie alebo komisie pre alternatívne riešenie sporov.

Členské štáty neznášajú náklady, ktoré vznikli ovplyvnenej osobe.

2. Ak ovplyvnená osoba:

- a) vezme svoju sťažnosť späť podľa článku 3 ods. 6 alebo
- b) podá po odmietnutí podľa článku 5 ods. 1 žiadosť podľa článku 6 ods. 1 a poradná komisia rozhodla, že relevantné príslušné orgány odmietli žiadosť oprávnené,

a ak sa tak príslušné orgány dotknutých členských štátov dohodnú, všetky náklady uvedené v odseku 1 písm. a) a b) znáša ovplyvnená osoba.

Článok 13

Informácie, dôkazy a pojednávanie

1. Ak s tým príslušné orgány dotknutých členských štátov súhlasia, môže dotknutá ovplyvnená osoba (dotknuté ovplyvnené osoby) na účely postupu uvedeného v článku 6 poradnej komisii alebo komisii pre alternatívne riešenie sporov poskytnúť akékoľvek informácie, dôkazy alebo dokumenty, ktoré môžu byť dôležité pre rozhodnutie. Ovplyvnená osoba (ovplyvnené osoby) a príslušné orgány dotknutých členských štátov poskytnú na žiadosť poradnej komisie alebo komisie pre alternatívne riešenie sporov akékoľvek informácie, dôkazy alebo dokumenty. Uvedené príslušné orgány však môžu odmietnuť poskytnutie informácií poradnej komisii v ktoromkoľvek z týchto prípadoch:

- a) získanie informácií si vyžaduje vykonanie administratívnych opatrení, ktoré sú v rozpore s vnútroštátnym právom;
- b) informácie nemožno získať podľa vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu;
- c) informácie sa týkajú obchodného tajomstva, podnikateľského tajomstva, priemyselného tajomstva alebo služobného tajomstva alebo obchodných postupov;
- d) zverejnenie informácií je v rozpore s verejným poriadkom.

2. Ovplyvnené osoby sa môžu na svoju žiadosť a so súhlasom príslušných orgánov dotknutých členských štátov dostaviť pred poradnú komisiu alebo komisiu pre alternatívne riešenie sporov alebo sa pred nimi nechať zastupovať. Na žiadosť poradnej komisie alebo komisie pre alternatívne riešenie sporov sa ovplyvnené osoby dostavia pred poradnú komisiu alebo komisiu pre alternatívne riešenie sporov alebo sa pred nimi nechajú zastupovať.

3. Na nezávislé osoby s dobrou povestou alebo na ktoréhokoľvek iného člena sa vzťahujú povinnosti zachovávanie služobného tajomstva podľa vnútroštátnych právnych predpisov každého z dotknutých členských štátov vo vzťahu k informáciám, ktoré dostanú z titulu svojho členstva v poradnej komisii alebo v komisii pre alternatívne riešenie sporov. Ovplyvnené osoby, a prípadne ich zástupcovia sa zaviazujú nakladať so všetkými informáciami (vrátane poznatkov o listinách), ktoré dostanú počas takéhoto konania, ako s tajnými. Ovplyvnená osoba a jej zástupcovia na tento účel urobia vyhlásenie adresované príslušným orgánom dotknutých členských štátov, ak sú o to počas konania požiadaní. Členské štáty prijímajú vhodné sankcie za porušenie povinností zachovávať mlčanlivosť.

Článok 14

Stanovisko poradnej komisie alebo komisie pre alternatívne riešenie sporov

1. Poradná komisia alebo komisia pre alternatívne riešenie sporov vydajú svoje stanovisko príslušným orgánom dotknutých členských štátov najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa, ku ktorému ich zriadili. Ak sa poradná komisia alebo komisia pre alternatívne riešenie sporov domnieva, že vydanie stanoviska k spornej otázke si vyžaduje viac ako šesť mesiacov, možno lehotu predĺžiť o tri mesiace. Poradná komisia alebo komisia pre alternatívne riešenie sporov informuje príslušné orgány dotknutých členských štátov a ovplyvnené osoby o každom takomto predĺžení.

2. Poradná komisia alebo komisia pre alternatívne riešenie sporov svoje stanovisko založí na ustanoveniach uplatniteľnej zmluvy alebo dohovoru uvedených v článku 1, ako aj na všetkých uplatniteľných vnútroštátnych predpisoch.

3. Poradná komisia alebo komisia pre alternatívne riešenie sporov prijímajú svoje stanovisko jednoduchou väčšinou svojich členov. V prípade, že väčšinu nemožno dosiahnuť, o konečnom stanovisku rozhodne hlas predsedu. Predseda oznámi stanovisko poradnej komisie alebo komisie pre alternatívne riešenie sporov príslušným orgánom.

Článok 15

Konečné rozhodnutie

1. Dotknuté príslušné orgány sa dohodnú na riešení spornej otázky do šiestich mesiacov po oznámení stanoviska poradnej komisie alebo komisie pre alternatívne riešenie sporov.

2. Príslušné orgány môžu prijať rozhodnutie, ktoré sa odchyľuje od stanoviska poradnej komisie alebo komisie pre alternatívne riešenie sporov. Ak však nedospejú k dohode o riešení spornej otázky, sú viazané uvedeným stanoviskom.

3. Každý členský štát zabezpečí, aby jeho príslušný orgán bezodkladne oznámil ovplyvnenej osobe konečné rozhodnutie o riešení spornej otázky. Ak sa ovplyvnenej osobe rozhodnutie neoznámia do 30 dní od prijatia rozhodnutia, ovplyvnená osoba sa môže voči tomu v súlade s uplatniteľnými vnútroštátnymi predpismi odvolať v členskom štáte svojho pobytu.

4. Konečné rozhodnutie je záväzné pre dotknuté členské štáty a nepredstavuje precedens. Konečné rozhodnutie sa vykoná, pokiaľ ovplyvnená osoba (ovplyvnené osoby) rozhodnutie akceptuje (akceptujú) a vzdá (vzdajú) sa práva na akýkoľvek prípadný vnútroštátny prostriedok nápravy do 60 dní odo dňa oznámenia konečného rozhodnutia.

S výnimkou prípadov, keď príslušný súd alebo iný justičný orgán dotknutého členského štátu v súlade s uplatniteľnými vnútroštátnymi predpismi o prostriedkoch nápravy a na základe kritérií podľa článku 8 konštatuje nedostatok nezávislosti, vykoná sa konečné rozhodnutie podľa vnútroštátneho práva dotknutých členských štátov, ktoré sú

v dôsledku konečného rozhodnutia povinné zmeniť svoje zdanenie, a to bez ohľadu na akékoľvek lehoty stanovené vo vnútroštátnom práve. Ak sa konečné rozhodnutie nevykonalo, ovplyvnená osoba sa môže na účely dosiahnutia výkonu konečného rozhodnutia obrátiť na príslušný súd členského štátu, ktorý toto konečné rozhodnutie nevykonal.

Článok 16

Vzťah k vnútroštátnym konaniam a odchýlky

1. Skutočnosť, že sa úkon členského štátu, ktorý viedol k spornej otázke, stal podľa vnútroštátneho práva právoplatný, nebráni ovplyvneným osobám v tom, aby uplatnili postupy stanovené v tejto smernici.
2. Skutočnosť, že sa sporná otázka stala predmetom postupu vzájomnej dohody podľa článku 4 alebo postupu riešenia sporov podľa článku 6, nebráni členskému štátu v tom, aby podal podnet na začatie súdneho konania alebo konania o uložení administratívnych alebo trestných sankcií v rovnakej veci, alebo aby v takomto konaní pokračoval.
3. Ovplyvnené osoby môžu využiť prostriedky nápravy, ktoré majú k dispozícii podľa vnútroštátneho práva dotknutých členských štátov. Ak však ovplyvnená osoba začala konanie o nápravu, lehoty uvedené v článku 3 ods. 5 a článku 4 ods. 1 začnú plynúť odo dňa, keď sa rozsudok vydaný v takom konaní stal konečným alebo keď sa také konanie inak definitívne skončilo alebo bolo prerušené.
4. Ak rozhodnutie o spornej otázke vydal príslušný súd alebo iný justičný orgán členského štátu a vnútroštátne právo tohto členského štátu mu nepovoľuje odchýliť sa od rozhodnutia, tento členský štát môže ustanoviť, že:
 - a) pred tým, ako príslušné orgány dotknutých členských štátov dosiahli dohodu v rámci postupu vzájomnej dohody podľa článku 4 o tejto spornej otázke, príslušný orgán takéhoto členského štátu má oznámiť rozhodnutie príslušného súdu alebo iného justičného orgánu ostatným príslušným orgánom dotknutých členských štátov a uvedený postup sa má skončiť k dátumu takéhoto oznámenia;
 - b) pred tým, ako ovplyvnená osoba podala žiadosť podľa článku 6 ods. 1, ustanovenia článku 6 ods. 1 sa neuplatňujú, ak sporná otázka ostala nevyriešená počas celého postupu vzájomnej dohody podľa článku 4 a v takomto prípade príslušný orgán tohto členského štátu oznámi ostatným príslušným orgánom dotknutých členských štátov účinky rozhodnutia príslušného súdu alebo iného justičného orgánu;
 - c) postup riešenia sporov podľa článku 6 sa skončí, ak bolo rozhodnutie príslušného súdu alebo iného súdneho orgánu vydané kedykoľvek po podaní žiadosti ovplyvnenou osobou podľa článku 6 ods. 1 ale pred vydaním stanoviska poradnej komisie alebo komisie pre alternatívne riešenie sporov adresovaného príslušným orgánom dotknutých členských štátov podľa článku 14 a v takom prípade príslušný orgán dotknutého členského štátu oznámi ostatným príslušným orgánom dotknutých členských štátov a poradnej komisii alebo komisii pre alternatívne riešenie sporov účinky takéhoto rozhodnutia príslušného súdu alebo iného justičného orgánu.
5. Podanie sťažnosti podľa článku 3 má za následok ukončenie akéhokoľvek iného prebiehajúceho konania na základe postupu vzájomnej dohody alebo postupu riešenia sporov o spornej otázke podľa zmluvy alebo dohovoru, o ktorých výklad alebo vykonávanie ide v súvislosti s danou spornou otázkou. Takéto iné prebiehajúce konanie týkajúce sa danej spornej otázky sa skončí k dátumu prvého doručenia sťažnosti niektorému z príslušných orgánov dotknutých členských štátov.
6. Odchyľne od článku 6 môže dotknutý členský štát odmietnuť prístup k postupu riešenia sporov podľa uvedeného článku v prípadoch, keď bola v tomto členskom štáte v súvislosti s upraveným príjmom alebo kapitálom pre daňový podvod, úmyselné zavinenie či hrubú nebanlivosť uložená sankcia za delikt. Ak sa začalo súdne alebo správne konanie, ktoré by mohlo viesť k uloženiu takýchto sankcií, a takéto konanie sa vedie súbežne s niektorým z postupov uvedených v tejto smernici, príslušný orgán môže postup podľa tejto smernice prerušiť k dátumu prijatia sťažnosti do konečného výsledku uvedeného konania.
7. Členský štát môže v jednotlivých prípadoch odmietnuť prístup k postupu riešenia sporov podľa článku 6, ak sa sporná otázka netýka dvojitého zdanenia. V takom prípade príslušný orgán daného členského štátu bezodkladne informuje ovplyvnenú osobu a príslušné orgány ostatných dotknutých členských štátov.

Článok 17

Osobitné ustanovenia týkajúce sa fyzických osôb a menších podnikov

Ak je ovplyvnená osoba:

- a) buď fyzickou osobou, alebo
- b) nie je veľkým podnikom a nie je súčasťou veľkej skupiny (oba pojmy sú vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ⁽¹⁾),

ovplyvnená osoba môže podať sťažnosti, odpovede na žiadosť o dodatočné informácie, späťvzatie a žiadosti uvedené v článku 3 ods. 1, 4 a 6 a podľa článku 6 ods. 1 (ďalej len „podania“) odchyľne od uvedených ustanovení len na príslušnom orgáne členského štátu, ktorého je ovplyvnená osoba rezidentom. Príslušný orgán uvedeného členského štátu ho oznámi príslušným orgánom všetkých ostatných dotknutých členských štátov súčasne a do dvoch mesiacov od doručenia takýchto podaní. Od okamihu takéhoto oznámenia platí domnienka, že ovplyvnená osoba urobila podanie vo všetkých dotknutých členských štátoch k dátumu takéhoto oznámenia.

V prípade dodatočných informácií podľa článku 3 ods. 4, zašle príslušný orgán členského štátu, ktorému boli dodatočné informácie doručené, kópiu príslušným orgánom všetkých ostatných dotknutých členských štátov súčasne. Od okamihu tohto predloženia platí domnienka, že všetky dotknuté členské štáty dostali uvedené dodatočné informácie k dátumu takéhoto doručenia informácií.

Článok 18

Uverejňovanie

1. Poradná komisia a komisia pre alternatívne riešenie sporov vydajú svoje stanovisko v písomnej forme.
 2. Príslušné orgány sa môžu dohodnúť, že uverejnia konečné rozhodnutia uvedené v článku 15 v ich úplnom znení za podmienky, že s tým súhlasí každá z dotknutých ovplyvnených osôb.
 3. Ak príslušné orgány alebo dotknutá ovplyvnená osoba nesúhlasia s uverejnením úplného konečného rozhodnutia, príslušné orgány uverejnia abstrakt konečného rozhodnutia. Tento abstrakt obsahuje opis veci a predmetu sporu, dátum, príslušné zdaňovacie obdobia, právny základ a odvetvie a stručný opis konečného výsledku. Uvádza sa v ňom aj opis metódy použitej v rozhodcovskom konaní.
- Príslušné orgány zašlú ovplyvnenej osobe informácie, ktoré sa majú uverejniť v súlade s prvým pododsekom, pred ich uverejnením. Ovplyvnená osoba môže najneskôr 60 dní po doručení takýchto informácií požiadať príslušné orgány, aby neuverejnili informácie, ktoré sa týkajú akéhokoľvek obchodného, podnikateľského, priemyselného alebo služobného tajomstva alebo obchodného postupu, alebo ktoré sú v rozpore s verejným poriadkom.
4. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví vzorové formuláre pre oznamovanie informácií uvedených v odsekoch 2 a 3 tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom podľa článku 20 ods. 2
 5. Príslušné orgány bezodkladne oznámia Komisii informácie, ktoré sa majú uverejniť v súlade s odsekom 3.

Článok 19

Úloha Komisie a administratívna podpora

1. Komisia aktualizuje zoznam príslušných orgánov a nezávislých osôb s dobrou povestou uvedených v článku 8 ods. 4 a prístupní ho online. Uvedený zoznam obsahuje len mená uvedených osôb.
2. Členské štáty informujú Komisiu o opatreniach, ktoré prijali s cieľom sankcionovať akékoľvek porušenie povinnosti mlčanlivosti stanovenej v článku 13. Komisia o nich informuje ostatné členské štáty.
3. Komisia vedie centrálny register, v ktorom sa archivujú informácie zverejnené v súlade s článkom 18 ods. 2 a 3 a ktorý umožňuje ich prístupenie online.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

Článok 20**Postup výboru**

1. Komisii pomáha výbor pre riešenie sporov. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 21**Preskúmanie**

Komisia do 30. júna 2024 zhodnotí vykonávanie tejto smernice a predloží Rade správu. K uvedenej správe sa podľa potreby pripojí legislatívny návrh.

Článok 22**Transpozícia**

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 30. júna 2019. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upraví členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 23**Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Vzťahuje sa na každú sťažnosť predloženú 1. júla 2019 a neskôr vo veci spornej otázky týkajúcej sa príjmu alebo kapitálu za daňový rok začínajúci 1. januára 2018 alebo neskôr. Príslušné orgány dotknutých členských štátov však môžu rozhodnúť, že budú smernicu uplatňovať aj na akékoľvek sťažnosti predložené pred uvedeným dátumom alebo v súvislosti so skoršími daňovými rokmi.

Článok 24**Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom.

V Luxemburgu 10. októbra 2017

Za Radu
predseda
T. TÕNISTE

II

(Nelegislatívne akty)

ROZHODNUTIA

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2017/1853

z 10. októbra 2017,

ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie 2011/335/EÚ, ktorým sa Litovskej republike povoľuje uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od článku 287 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾, a najmä na jej článok 395,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

keďže:

- (1) Litva požiadala listom, ktorý Komisia zaevidovala 26. apríla 2017, o povolenie uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od článku 287 bodu 11 smernice 2006/112/ES, aby mohla naďalej oslobodzovať od dane určité zdaniteľné osoby, ktorých ročný obrat nepresahuje sumu 45 000 EUR. Na základe tohto opatrenia by uvedené zdaniteľné osoby boli oslobodené od určitých alebo všetkých povinností spojených s daňou z pridanej hodnoty (DPH) uvedených v hlave XI kapitolách 2 až 6 smernice 2006/112/ES.
- (2) O žiadosti predloženej Litvou Komisia informovala ostatné členské štáty listami z 8. mája 2017 a 10. mája 2017. Listom z 11. mája 2017 Komisia oznámila Litve, že má všetky informácie potrebné na posúdenie danej žiadosti.
- (3) Členské štáty môžu uplatňovať osobitnú úpravu pre malé podniky už na základe hlavy XII smernice 2006/112/ES. Predĺžované opatrenie sa odchyľuje od hlavy XII smernice 2006/112/ES iba v rozsahu, v akom je strop ročného obratu zdaniteľnej osoby v rámci osobitnej úpravy vyšší, než má Litva povolené na základe článku 287 bodu 11 smernice 2006/112/ES, čiže než 29 000 EUR.
- (4) Vykonávacím rozhodnutím Rady 2011/335/EÚ ⁽²⁾ sa Litve povolilo uplatňovať ako odchýlku do 31. decembra 2014 oslobodenie od dane pre zdaniteľné osoby, ktorých ročný obrat nepresahuje sumu 45 000 EUR. Vykonávacím rozhodnutím Rady 2014/795/EÚ ⁽³⁾ sa uplatňovanie odchyľujúceho sa opatrenia predĺžilo do 31. decembra 2017.
- (5) Keďže tento stanovený strop mal za následok obmedzenie povinností súvisiacich s DPH, a tým aj zníženie administratívnych nákladov pre malé podniky, Litve by sa malo povoliť uplatňovanie opatrenia na ďalšie obmedzené obdobie, a to do 31. decembra 2020. Zdaniteľné osoby si stále môžu zvoliť všeobecnú úpravu DPH.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Vykonávacie rozhodnutie Rady 2011/335/EÚ z 30. mája 2011, ktorým sa Litovskej republike povoľuje uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od článku 287 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 150, 9.6.2011, s. 6).

⁽³⁾ Vykonávacie rozhodnutie Rady 2014/795/EÚ zo 7. novembra 2014, ktorým sa predlžuje uplatňovanie vykonávacieho rozhodnutia 2011/335/EÚ, ktorým sa Litovskej republike povoľuje uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od článku 287 smernice 2006/112/ES (Ú. v. EÚ L 330, 15.11.2014, s. 44).

- (6) Ustanovenia článkov 281 až 294 smernice 2006/112/ES týkajúce sa osobitnej úpravy pre malé podniky sú predmetom preskúmania, a preto je možné, že smernica, ktorou sa menia tieto ustanovenia smernice 2006/112/ES, nadobudne účinnosť pred 31. decembrom 2020.
- (7) Podľa informácií, ktoré poskytla Litva, bude mať predĺženie odchýlky iba zanedbateľný vplyv na celkovú sumu daňových príjmov vybraných na stupni konečnej spotreby.
- (8) Odchýlka nemá žiadny vplyv na vlastné zdroje Únie pochádzajúce z dane z pridanej hodnoty, pretože Litva vypočíta kompenzáciu v súlade s článkom 6 nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1553/89 ⁽¹⁾,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Článok 2 druhý odsek vykonávacieho rozhodnutia 2011/335/EÚ sa nahrádza takto:

„Uplatňuje sa od 1. januára 2012 do 31. decembra 2020 alebo do nadobudnutia účinnosti smernice, ktorou sa menia ustanovenia článkov 281 až 294 smernice 2006/112/ES, podľa toho, čo nastane skôr.“

Článok 2

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho oznámenia.

Uplatňuje sa od 1. januára 2018.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Litovskej republike.

V Luxemburgu 10. októbra 2017

Za Radu
predseda
T. TÖNISTE

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1553/89 z 29. mája 1989 o konečných jednotných dohodách o vyberaní vlastných zdrojov pochádzajúcich z dane z pridanej hodnoty (Ú. v. ES L 155, 7.6.1989, s. 9).

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2017/1854**z 10. októbra 2017,****ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie 2014/797/EÚ, ktorým sa Estónskej republike povoľuje uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od článku 26 ods. 1 písm. a) a článkov 168 a 168a smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾, a najmä na jej článok 395,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

keďže:

- (1) V článkoch 168 a 168a smernice 2006/112/ES sa stanovuje právo zdaniteľnej osoby na odpočet dane z pridanej hodnoty (DPH) účtovanej na tovar, ktorý jej bol dodaný, a služby, ktoré jej boli poskytnuté, na použitie na účely jej zdaniteľných transakcií. V článku 26 ods. 1 písm. a) uvedenej smernice sa uvádza požiadavka účtovať DPH v prípade, keď sa majetok podniku poskytne na používanie na súkromné účely zdaniteľnej osoby alebo jej zamestnancov alebo všeobecnejšie na iné účely ako účely jej podnikania.
- (2) Vykonávacím rozhodnutím Rady 2014/797/EÚ ⁽²⁾ sa Estónsku povolilo obmedziť právo na odpočet DPH zaplatenej pri kúpe, lízingu, nadobudnutí v rámci Spoločenstva a dovoze určitých osobných motorových vozidiel a zo súvisiacich výdavkov a oslobodiť danú zdaniteľnú osobu od účtovania DPH z používania vozidiel, na ktoré sa obmedzenie vzťahuje, na iné než podnikateľské účely.
- (3) Estónsko požiadalo listom, ktorý Komisia zaevidovala 18. apríla 2017, o povolenie naďalej uplatňovať osobitné opatrenia týkajúce kúpy, lízingu, nadobudnutia v rámci Spoločenstva a dovozu určitých osobných motorových vozidiel, ktoré sa odchyľujú od ustanovení smernice 2006/112/ES, ktorými sa upravuje právo zdaniteľnej osoby na odpočet DPH zaplatenej pri nákupe tovaru a služieb, a od tých ustanovení, v ktorých sa vyžaduje účtovať daň z majetku podniku používaného na iné než podnikateľské účely.
- (4) O žiadosti predloženej Estónskom Komisia v súlade s článkom 395 ods. 2 smernice 2006/112/ES informovala ostatné členské štáty listom zo 14. júna 2017. Listom z 15. júna 2017 Komisia oznámila Estónsku, že má všetky informácie, ktoré považuje za potrebné na posúdenie žiadosti.
- (5) V súlade s článkom 6 ods. 2 vykonávacieho rozhodnutia 2014/797/EÚ Estónsko predložilo Komisii spolu so žiadosťou o predĺženie aj správu o uplatňovaní uvedeného vykonávacieho rozhodnutia, vrátane preskúmania percentuálneho obmedzenia uplatňovaného na právo na odpočet. Na základe momentálne dostupných informácií Estónsko uvádza, že percentuálny podiel 50 % je naďalej opodstatnený a vhodný.
- (6) Predĺženie týchto odchyľujúcich sa opatrení by malo byť časovo obmedzené, aby bolo možné vyhodnotiť ich účinnosť, ako aj vhodnosť percentuálneho podielu. Estónsku by sa preto malo povoliť ďalšie uplatňovanie tohto opatrenia na obmedzené obdobie, a to do 31. decembra 2020.
- (7) Ak bude Estónsko zvažovať potrebu predĺženia tohto povolenia na obdobie po roku 2020, Komisii by sa mala súčasne so žiadosťou o predĺženie predložiť správa zahŕňajúca preskúmanie percentuálneho obmedzenia, a to najneskôr 31. marca 2020.
- (8) Odchýlka bude mať len zanedbateľný účinok na celkovú výšku príjmov z dane vybranej na stupni konečnej spotreby a nebude mať žiadny nepriaznivý vplyv na vlastné zdroje Únie pochádzajúce z DPH.
- (9) Vykonávacie rozhodnutie 2014/797/EÚ by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Vykonávacie rozhodnutie Rady 2014/797/EÚ zo 7. novembra 2014, ktorým sa Estónskej republike povoľuje uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od článku 26 ods. 1 písm. a) a článkov 168 a 168a smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 330, 15.11.2014, s. 48).

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Článok 6 vykonávacieho rozhodnutia 2014/797/EÚ sa nahrádza takto:

„Článok 6

1. Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho oznámenia.

Platí do 31. decembra 2020.

2. Žiadosť o predĺženie platnosti povolenia stanoveného v tomto rozhodnutí sa Komisii predloží do 31. marca 2020 a pripojí sa k nej správa zahŕňajúca preskúmanie percentuálneho podielu stanoveného v článku 1.“

Článok 2

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho oznámenia.

Uplatňuje sa od 1. januára 2018.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Estónskej republike.

V Luxemburgu 10. októbra 2017

Za Radu
predseda
T. TÕNISTE

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2017/1855**z 10. októbra 2017,****ktorým sa Rumunsku povoľuje uplatňovať osobitné opatrenie odchyľujúce sa od článku 287 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾, a najmä na jej článok 395,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

keďže:

- (1) Podľa článku 287 bodu 18 smernice 2006/112/ES môže Rumunsko oslobodiť od dane z pridanej hodnoty (DPH) zdaniteľné osoby, ktorých ročný obrat nie je vyšší ako ekvivalent sumy 35 000 EUR v národnej mene pri prepočítacom kurze platnom v deň jeho pristúpenia.
- (2) Vykonávacím rozhodnutím Rady 2012/181/EÚ ⁽²⁾ sa Rumunsku povolilo, aby uplatňovalo vyšší strop a aby oslobodilo od DPH zdaniteľné osoby, ktorých ročný obrat nepresahuje sumu 65 000 EUR. Platnosť tohto opatrenia bola predĺžená vykonávacím rozhodnutím Rady 2014/931/EÚ ⁽³⁾, ktorého účinnosť sa skončí 31. decembra 2017.
- (3) Rumunsko požiadalo listom, ktorý Komisia zaevidovala 26. apríla 2017, o povolenie naďalej uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od článku 287 bodu 18 smernice 2006/112/ES a zároveň o povolenie zvýšiť strop na oslobodenie od dane na ekvivalent sumy 88 500 EUR v národnej mene.
- (4) Vyšší strop pre osobitnú úpravu pre malé podniky je zjednodušujúcim opatrením, pretože sa ním môžu výrazne obmedziť povinnosti malých podnikov súvisiace s DPH.
- (5) O žiadosti predloženej Rumunskom Komisia v súlade s článkom 395 ods. 2 smernice 2006/112/ES informovala ostatné členské štáty listom z 9. júna 2017. Listom z 12. júna 2017 Komisia oznámila Rumunsku, že má všetky informácie potrebné na posúdenie žiadosti.
- (6) Rumunsko očakáva, že uvedeným opatrením sa obmedzia povinnosti súvisiace s DPH pre mnohé malé podniky. Rovnako by sa ním mala znížiť záťaž daňových orgánov, keďže by už nebolo nutné monitorovať výber malého objemu príjmov od väčšieho počtu malých podnikov.
- (7) Keďže toto odchyľujúce sa opatrenie povedie k obmedzeniu povinností súvisiacich s DPH pre malé podniky, Rumunsku by sa malo povoliť uplatňovať dané opatrenie na časovo obmedzené obdobie. Zdaniteľné osoby by mali mať naďalej možnosť zvoliť si všeobecnú úpravu DPH.
- (8) Keďže články 281 až 294 smernice 2006/112/ES, ktorými sa riadi osobitná úprava pre malé podniky, sú predmetom preskúmania, je možné, že smernica, ktorou sa menia uvedené ustanovenia smernice 2006/112/ES, nadobudne účinnosť pred tým, než uplynie platnosť odchyľky 31. decembra 2020.
- (9) Podľa informácií, ktoré poskytlo Rumunsko, bude mať vyšší strop zanedbateľný vplyv na celkovú sumu príjmov z daní vybraných na stupni konečnej spotreby.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Vykonávacie rozhodnutie Rady 2012/181/EÚ z 26. marca 2012, ktorým sa Rumunsku povoľuje zaviesť osobitné opatrenie odchyľujúce sa od článku 287 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 92, 30.3.2012, s. 26).

⁽³⁾ Vykonávacie rozhodnutie Rady 2014/931/EÚ zo 16. decembra 2014, ktorým sa predlžuje uplatňovanie vykonávacieho rozhodnutia 2012/181/EÚ, ktorým sa Rumunsku povoľuje zaviesť osobitné opatrenie odchyľujúce sa od článku 287 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 365, 19.12.2014, s. 145).

- (10) Odchýlka nemá žiadny vplyv na vlastné zdroje Únie pochádzajúce z DPH, pretože Rumunsko vypočíta kompenzáciu v súlade s článkom 6 nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1553/89 ⁽¹⁾,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Odchylné od článku 287 bodu 18 smernice 2006/112/ES sa Rumunsku povoľuje oslobodiť od DPH zdaniteľné osoby, ktorých ročný obrat nie je vyšší ako ekvivalent sumy 88 500 EUR v národnej mene pri prepočítacom kurze platnom v deň jeho pristúpenia.

Článok 2

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho oznámenia.

Toto rozhodnutie sa uplatňuje od 1. januára 2018 do 31. decembra 2020 alebo do nadobudnutia účinnosti smernice, ktorou sa menia ustanovenia článkov 281 až 294 smernice 2006/112/ES, podľa toho, čo nastane skôr.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Rumunsku.

V Luxemburgu 10. októbra 2017

Za Radu
predseda
T. TÕNISTE

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1553/89 z 29. mája 1989 o konečných jednotných dohodách o vyberaní vlastných zdrojov pochádzajúcich z dane z pridanej hodnoty (Ú. v. ES L 155, 7.6.1989, s. 9).

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2017/1856**z 10. októbra 2017,****ktorým sa Poľskej republike povoľuje zaviesť osobitné opatrenie odchyľujúce sa od článku 193 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾, a najmä na jej článok 395,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

keďže:

- (1) V článku 193 smernice 2006/112/ES sa stanovuje všeobecné pravidlo, podľa ktorého je zdaniteľná osoba, ktorá dodáva tovar alebo poskytuje služby, povinná odvádzať daňovým orgánom daň z pridanej hodnoty (DPH).
- (2) Listom, ktorý Komisia zaevidovala 7. októbra 2016, požiadalo Poľsko o výnimku z článku 193 smernice 2006/112/ES s cieľom uplatňovať mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti na dodávky pevných diskov, ako sú disky s nepohyblivým médiom a diskové jednotky s pevným diskom.
- (3) V súlade s článkom 395 ods. 2 smernice 2006/112/ES Komisia listami z 12. a 13. júla 2017 informovala o žiadosti predloženej Poľskom ostatné členské štáty. Listom z 13. júla 2017 Komisia oznámila Poľsku, že má všetky informácie potrebné na posúdenie danej žiadosti.
- (4) Pevné disky, na ktoré sa nevzťahuje článok 199a smernice 2006/112/ES, sa stali ďalšou komoditou v kategórii elektronických výrobkov využívaných na podvody v oblasti DPH v Poľsku. Podľa Poľska sa začali častejšie objavovať podvody v oblasti DPH na trhu s pevnými diskami prostredníctvom používania mechanizmu chýbajúceho obchodného subjektu. Škála a rozsah týchto praktík majú priamy, veľmi negatívny vplyv na distribútorov, ktorí sa nepodielajú na podvodoch, a vedú k zníženiu príjmov z DPH.
- (5) Poľsko prijalo viacero opatrení s cieľom riešiť podvody v oblasti DPH a predchádzať im. Kým však tieto opatrenia prinesú účinné výsledky, je podľa názoru Poľska potrebná dodatočná podpora vo forme dočasného opatrenia, akým je zavedenie domáceho mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti.
- (6) Poľsko by preto malo byť oprávnené uplatňovať mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti na dodávky pevných diskov, ako sú disky s nepohyblivým médiom a diskové jednotky s pevným diskom, a to od 1. januára 2018. Platnosť výnimky by mala byť časovo obmedzená do 31. decembra 2020.
- (7) Do uplynutia platnosti výnimky by opatrenia prijaté Poľskom mali zabrániť ďalšiemu rozširovaniu podvodov v oblasti DPH v odvetví pevných diskov, v dôsledku čoho Poľsko viac nebude potrebovať odchyľovať sa od článku 193 smernice 2006/112/ES so zreteľom na uvedené dodávky. Poľsko by sa preto nemalo usilovať o predĺženie platnosti výnimky.
- (8) Výnimka nemá žiadny vplyv na vlastné zdroje Únie pochádzajúce z DPH,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Odchyľne od článku 193 smernice 2006/112/ES sa Poľsko oprávňuje určiť za osobu povinnú platiť DPH v prípade dodávok pevných diskov, ako sú disky s nepohyblivým médiom a diskové jednotky s pevným diskom, príjemcu takýchto dodávok.

Článok 2

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho oznámenia.

Toto rozhodnutie sa uplatňuje od 1. januára 2018 a platí do 31. decembra 2020.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Poľskej republike.

V Luxemburgu 10. októbra 2017

Za Radu
predseda
T. TÕNISTE

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2017/1857

z 13. októbra 2017

o uznaní právnych opatrení, opatrení dohľadu a presadzovania Spojených štátov amerických pre transakcie s derivátmi, nad ktorými vykonáva dohľad Komisia pre obchodovanie s komoditnými futures, za rovnocenné s určitými požiadavkami článku 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov ⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 13 ods. 2,

keďže:

- (1) V článku 13 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 sa stanovuje mechanizmus určený na stanovenie riešení, ktorými sa zabezpečí súlad medzi právnymi požiadavkami stanovenými Úniou a právnymi požiadavkami tretích krajín v oblasti, na ktorú sa vzťahuje uvedené nariadenie. V rámci uvedených riešení je Komisia splnomocnená prijať rozhodnutia, v ktorých vyhlási, že právne opatrenia, opatrenia dohľadu a presadzovania tretej krajiny sú rovnocenné s požiadavkami stanovenými v článkoch 4, 9, 10 a 11 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, aby sa protistrany uzatvárajúce určitú transakciu v rozsahu pôsobnosti uvedeného nariadenia, ak minimálne jedna z protistrán je usadená v danej tretej krajine, považovali za spĺňajúce uvedené požiadavky dodržiavaním požiadaviek stanovených v právnom režime danej tretej krajiny. Uvedené vyhlásenie o rovnocennosti umožňuje predchádzať uplatňovaniu duplicitných alebo rozporných pravidiel, a prispieva tak k dosiahnutiu hlavného cieľa nariadenia (EÚ) č. 648/2012, ktorým je zníženie systémového rizika a zvýšenie transparentnosti trhov s derivátmi tým, že sa na medzinárodnej úrovni zabezpečí jednotné uplatňovanie zásad, ktoré boli dohodnuté s medzinárodnými partnermi Únie a ktoré sú stanovené v uvedenom nariadení.
- (2) V článku 11 ods. 1, 2 a 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, ktoré sú bližšie určené v technických predpisoch prijatých podľa článku 11 ods. 14 písm. a) a b) a článku 11 ods. 15 uvedeného nariadenia, sa stanovujú právne požiadavky Únie týkajúce sa včasného potvrdenia, kompresie portfólia a zosúladenia portfólia uplatňované na zmluvy o mimoburzových derivátoch, ktoré nezúčtováva centrálna protistrana, povinnosti ocenenia a riešenia sporov uplatňované na uvedené zmluvy („postupy zmiernovania prevádzkového rizika“), ako aj povinnosti týkajúcich sa výmeny kolaterálu („marže“) medzi protistranami.
- (3) Aby sa právny režim tretej krajiny považoval za rovnocenný s právnym režimom Únie, pokiaľ ide o postupy zmiernovania prevádzkového rizika a maržové požiadavky, vecný výsledok uplatňovaných právnych opatrení a opatrení dohľadu a presadzovania by mal byť rovnocenný s požiadavkami Únie, pokiaľ ide o regulačné ciele, ktoré dosahujú. Účelom tohto posúdenia rovnocennosti je preto overiť, či sa právnymi opatreniami, opatreniami dohľadu a presadzovania Spojených štátov amerických (USA) zabezpečuje, aby zmluvy o mimoburzových derivátoch, ktoré nezúčtováva centrálna protistrana a ktoré uzatvorila aspoň jedna protistrana usadená v danej tretej krajine, nevystavovali finančné trhy v Únii vyššej úrovni rizika, než ktorej by uvedené trhy mohli byť vystavené na základe uvedených druhov derivátových zmlúv, ktoré uzatvorili centrálna protistrana usadená v Únii, a následne aby v Únii nepredstavovali neprijateľné úrovne systémového rizika.
- (4) Komisii bolo 1. septembra 2013 doručené technické poradenstvo Európskeho orgánu pre cenné papiere a trhy (ESMA), pokiaľ ide o právne opatrenia, opatrenia dohľadu a presadzovania v USA ⁽²⁾ týkajúce sa, okrem iného,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ ESMA/2013/BS/1157, Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – US (Technické poradenstvo týkajúce sa regulačnej rovnocennosti tretej krajiny podľa nariadenia EMIR – USA), záverečná správa, Európsky orgán pre cenné papiere a trhy, 1. septembra 2013.

postupov zmiernovania prevádzkového rizika uplatňovaných na zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtované centrálnou protistranou. Orgán ESMA v rámci svojho technického poradenstva zistil, že právne záväzné požiadavky týkajúce sa včasného potvrdenia, zosúladenia portfólia a kompresie portfólia v USA sú rovnocenné s právne záväznými požiadavkami uplatňovanými podľa nariadenia (EÚ) č. 648/2012. Orgán ESMA zastával názor, že v čase svojho posudzovania však režim USA pre riešenie sporov nebol rovnocenný s režimom podľa článku 11 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 648/2012. Orgán ESMA zároveň poznamenal, že rovnocennosť režimov pre dvojstranné marže nemohol byť v tom čase posúdený, keďže technické predpisy bližšie určujúce pravidlá pre dvojstranné marže v Únii ešte neboli vypracované.

- (5) Komisia pri vykonávaní svojho posúdenia zohľadnila poradenstvo orgánu ESMA spolu s regulačným vývojom, ku ktorému odvtedy došlo. Toto rozhodnutie však nie je založené len na porovnávací analýze právnych požiadaviek a požiadaviek v oblasti dohľadu a presadzovania uplatňovaných v USA, ale aj na posúdení výsledku uvedených požiadaviek a ich primeranosti zmiernovať riziká vznikajúce z uvedených zmlúv takým spôsobom, ktorý sa považuje za rovnocenný s výsledkom požiadaviek stanovených v nariadení (EÚ) č. 648/2012.
- (6) Právne opatrenia, opatrenia dohľadu a presadzovania uplatňované v USA na zmluvy o mimoburzových derivátoch sú stanovené v hlave VII Doddovho-Frankovho zákona o reforme Wall Street a ochrane spotrebiteľa („Doddov-Frankov zákon“) a v osobitných vykonávacích predpisoch, ktoré prijala Komisia pre obchodovanie s komoditnými futures (*Commodity Futures Trading Commission*) (ďalej len „nariadenia CFTC“). Doddovým-Frankovým zákonom, ktorý nadobudol účinnosť v júli 2010, sa stanovil nový regulačný rámec pre určité mimoburzové deriváty definované ako swapy v oddiele 1a ods. 47 zákona o komoditných burzách (*Commodity Exchange Act*, ďalej len „zákon CEA“), ktorého cieľom je znižovanie systémového rizika, zvyšovanie transparentnosti a podpora integrity trhu v rámci finančného systému. Právomoc komisie CFTC sa vzťahuje na swapy a väčšina normatívnych ustanovení hlavy VII Doddovho-Frankovho zákona sa začala uplatňovať v roku 2011.
- (7) Postupy zmiernovania prevádzkového rizika pre zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtované centrálnou protistranou, ktoré boli doplnené do nového oddielu 4 s písm. i) zákona CEA prostredníctvom oddielu 731 Doddovho-Frankovho zákona, sa uplatňujú na swapových dilerov (*swap dealers*) a významných účastníkov swapov (*major swap participants*) podľa vymedzenia v zákone CEA. Toto rozhodnutie by sa preto malo vzťahovať na právne opatrenia, opatrenia dohľadu a presadzovania týkajúce sa včasného potvrdenia, kompresie portfólia a zosúladenia portfólia, povinností ocenenia a riešenia sporov, ako aj maržových požiadaviek uplatňovaných na swapových dilerov a významných účastníkov swapov usadených v USA, ktorí sú povolení a nad ktorými sa vykonáva dohľad v súlade s nariadeniami CFTC. Toto rozhodnutie by sa však nemalo vzťahovať na právne opatrenia, opatrenia dohľadu a presadzovania USA uplatňované na osoby, ktoré zaregistrovala Komisia pre cenné papiere a burzu (*Securities and Exchange Commission*) ako dilerov so swapmi založenými na cenných papieroch (*security-based swap dealer*) alebo významných účastníkov swapov založených na cenných papieroch (*major security-based swap participant*) podľa zákona o burze cenných papierov (*Securities Exchange Act*) z roku 1934 (15 U.S.C. 78a a nasl.).
- (8) Nariadenia CFTC týkajúce sa postupov zmiernovania prevádzkového rizika pre zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtované centrálnou protistranou obsahujú podobné povinnosti, aké sú stanovené v článku 11 ods. 1 a 2 nariadenia (EÚ) č. 648/2012. Konkrétne časť 23 pododdiel I nariadení CFTC obsahuje podrobné špecifické požiadavky týkajúce sa včasného potvrdenia, kompresie portfólia, zosúladenia portfólia, oceňovania transakcií a riešenia sporov, ktoré sa uplatňujú na zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtované centrálnou protistranou. Požiadavky stanovené v nariadeniach CFTC sú rovnocenné s príslušnými požiadavkami nariadenia (EÚ) č. 648/2012 vo všetkých týchto ohľadoch: i) frekvencia a prahové hodnoty pre zosúladenie portfólia zodpovedajú; ii) lehoty pre včasné potvrdenie zodpovedajú; iii) požiadavky na kompresiu portfólia podľa zásady „dodržiavaj, alebo vysvetli“; iv) požiadavky na každodenné oceňovanie nezúčtovaných transakcií. S prihliadnutím na obmedzený vplyv z dôvodu rozdielu v rozsahu pôsobnosti požiadaviek pre dohody o spôsobe riešenia sporov by sa uvedené požiadavky mali rovnako považovať za rovnocenné s požiadavkami nariadenia (EÚ) č. 648/2012 pre riešenie sporov.
- (9) Na základe uvedených skutočností by sa vo vzťahu k swapom, ktoré patria do právomoci komisie CFTC v zmysle vymedzenia v oddiele 1a ods. 47 zákona CEA, mali právne opatrenia, opatrenia dohľadu a presadzovania CFTC uplatňované na swapových dilerov a významných účastníkov swapov považovať za rovnocenné s požiadavkami stanovenými v nariadení (EÚ) č. 648/2012, pokiaľ ide o včasné potvrdenie, kompresiu portfólia a zosúladenie portfólia, povinnosti ocenenia a riešenia sporov uplatňované na zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtované centrálnou protistranou, ako je stanovené v článku 11 ods. 1 a v článku 11 ods. 2 uvedeného nariadenia.

- (10) Pokiaľ ide o marže pre zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtované centrálnou protistranou, právne záväzné požiadavky CFTC pozostávajú z maržových požiadaviek pre nezúčtované swapy pre swapových dilerov a významných účastníkov swapov uverejnené v januári 2016 („konečný predpis o marži“) a maržových požiadaviek pre nezúčtované swapy pre swapových dilerov a významných účastníkov swapov – cezhraničné uplatňovanie maržových požiadaviek („cezhraničný predpis o marži“), uverejnených v auguste 2016.
- (11) Zatiaľ čo nariadenia CFTC týkajúce sa postupov zmiernovania prevádzkového rizika pre zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtované centrálnou protistranou sa uplatňujú na všetkých swapových dilerov a významných účastníkov swapov, nariadenia CFTC týkajúce sa marží pre uvedené zmluvy o mimoburzových derivátoch sa uplatňujú len na swapových dilerov a významných účastníkov swapov, ktorí nepodliehajú regulačnému orgánu vykonávajúcemu prudenciálny dohľad. Vymedzenie „regulačného orgánu vykonávajúceho prudenciálny dohľad“ (*prudential regulator*) v zákone CEA zahŕňa Radu guvernérov Federálneho rezervného systému, Úrad kontrolóra meny, Federálny úrad pre poistenie vkladov, Správu pre úverovú podporu fariem a Federálnu agentúru pre financovanie bývania.
- (12) V nariadeniach CFTC uplatňovaných na marže pre zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtované centrálnou protistranou sa vyžaduje len výmena počiatkovej marže s „krytou protistranou“ v zmysle vymedzenia v oddiele 23.151 nariadení CFTC. Krytá protistrana je protistrana, ktorá je finančným konečným užívateľom s významnými swapovými expozíciami alebo swapovým subjektom, ktorý uzatvára swap s krytým swapovým subjektom. Podľa oddielu 23.150 nariadení CFTC je významnou swapovou expozíciou priemerná denná pomyselná hodnota nezúčtovaných mimoburzových derivátov, ktorá presahuje 8 miliárd USD (8 000 miliónov), zatiaľ čo analogická prahová hodnota stanovená v článku 28 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2016/2251 ⁽¹⁾ je 8 miliárd EUR (8 000 miliónov). V Únii požiadavka na výmenu variačnej marže nezahŕňa prahovú hodnotu významnosti a vzťahuje sa na všetky protistrany podliehajúce článku 11 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012. V nariadeniach CFTC konečný predpis o marži stanovuje kombinovanú minimálnu hodnotu prevodu počiatkovej a variačnej marže vo výške 500 000 USD, zatiaľ čo zodpovedajúca požiadavka stanovená v článku 25 delegovaného nariadenia (EÚ) 2016/2251 je 500 000 EUR. S prihliadnutím na obmedzený vplyv z dôvodu rozdielu v menách by sa tieto hodnoty mali považovať za rovnocenné.
- (13) Požiadavky konečného predpisu o marži sa vzťahujú na swapy, ktoré zahŕňajú takmer všetky zmluvy vymedzené ako mimoburzové deriváty v nariadení (EÚ) č. 648/2012 s výnimkou devízových forwardov a devízových swapov, pre ktoré konečný predpis o marži nestanovuje žiadne požiadavky. Okrem toho nariadenia CFTC neobsahujú žiadne špecifické zaobchádzanie pre štruktúrované produkty vrátane krytých dlhopisov a sekuritizácií. V Únii sú devízové swapy a devízové forwardy oslobodené od požiadaviek na počiatkovú maržu a deriváty spojené s krytými dlhopismi na účely hedžingu môžu byť od požiadaviek na počiatkovú maržu takisto oslobodené. Toto rozhodnutie by sa preto malo uplatňovať len na mimoburzové deriváty, ktoré podliehajú maržám podľa práva Únie, ako aj podľa nariadení CFTC.
- (14) Požiadavky v nariadeniach CFTC na výpočet počiatkovej marže sú rovnocenné s požiadavkami stanovenými v nariadení (EÚ) č. 648/2012. Rovnako ako v prílohe IV k delegovanému nariadeniu (EÚ) 2016/2251, aj nariadenia CFTC umožňujú používať štandardizovaný model. Na uvedený výpočet sa môžu alternatívne použiť interné modely alebo modely tretej strany, ak uvedené modely obsahujú určité špecifické parametre vrátane intervalov minimálnej dôveryhodnosti a období rizika marže a určité historické údaje vrátane stresových období. Uvedené modely musia byť schválené komisiou CFTC alebo registrovanou asociáciou pre futures.
- (15) Požiadavky v nariadeniach CFTC týkajúce sa prípustného kolaterálu a spôsobu, ako sa uvedený kolaterál drží a oddeľuje, sú rovnocenné s požiadavkami stanovenými v článku 4 delegovaného nariadenia (EÚ) 2016/2251. Nariadenia CFTC obsahujú rovnocenný zoznam prípustného kolaterálu a v preambule ku konečnému predpisu

⁽¹⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2016/2251 zo 4. októbra 2016, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy pre postupy zmiernovania rizika pre zmluvy o mimoburzových derivátoch, ktoré centrálna protistrana nezúčtovala (Ú. v. EÚ L 340, 15.12.2016, s. 9).

o marži sa uvádza, že swapoví dileri a významní účastníci swapov, ktorí nepodliehajú regulačnému orgánu vykonávajúcemu prudenciálny dohľad, by mali zohľadňovať koncentráciu kolaterálu. Požiadavky CFTC na marže pre zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtované centrálnou protistranou by sa preto mali považovať za rovnocenné s požiadavkami stanovenými v článku 11 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012.

- (16) Pokiaľ ide o rovnocennú úroveň ochrany služobného tajomstva, v USA sa na informácie, ktorými disponuje komisia CFTC, ako aj ďalšie federálne regulačné orgány, vzťahuje zákon o ochrane súkromia (*Privacy Act*) a zákon o slobode informácií (*Freedom of Information Act*). Podľa zákona o slobode informácií musia v mnohých prípadoch jednotlivci alebo organizácia na zabezpečenie dôverného zaobchádzania s predloženými informáciami prijať určité opatrenia. Zákon o ochrane súkromia a zákon o slobode informácií tak poskytujú záruky služobného tajomstva vrátane ochrany obchodného tajomstva, ktoré si vzájomne vymieňajú orgány s tretími stranami, ktoré sú rovnocenné so zárukami stanovenými v hlave VIII nariadenia (EÚ) č. 648/2012. Požiadavky USA by sa mali považovať za poskytujúce rovnocennú úroveň ochrany služobného tajomstva, aká je zaručená v nariadení (EÚ) č. 648/2012.
- (17) Pokiaľ ide o účinný dohľad a presadzovanie právnych opatrení v USA, komisia CFTC má široké vyšetrovacie právomoci a právomoci dohľadu v oblasti posudzovania dodržiavania včasného potvrdenia, kompresie portfólia a zosúladenia portfólia a povinností ocenenia a riešenia sporov, ktoré sa uplatňujú na zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtované centrálnou protistranou. Komisia CFTC môže na zastavenie akéhokoľvek porušovania uplatňovaných požiadaviek prijať širokú škálu opatrení v oblasti dohľadu. Okrem toho právny rámec USA stanovuje pre porušenia uplatňovaných požiadaviek občianskoprávne sankcie vrátane dočasných alebo trvalých zákazov alebo príkazov, pokút, ako aj trestnoprávných sankcií. Uvedené opatrenia by sa preto mali považovať za stanovujúce účinné uplatňovanie príslušných právnych opatrení, regulačných opatrení a opatrení presadzovania podľa Doddovho-Frankovho zákona, zákona CEA a nariadení CFTC takým spôsobom, ktorý je rovnocenný a nenaruša zabezpečovanie účinného dohľadu presadzovania.
- (18) Komisia v spolupráci s orgánom ESMA by mali naďalej pravidelne monitorovať vývoj a účinné vykonávanie právnych opatrení a opatrení dohľadu a presadzovania v USA v prípade zmlúv o mimoburzových derivátoch, pokiaľ ide o včasné potvrdenie, kompresiu portfólia a zosúladenie portfólia, oceňovanie, riešenie sporov a požiadavky na maržu, ktoré sa uplatňujú na zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtovaných centrálnou protistranou, na základe ktorých bolo toto rozhodnutie prijaté. Týmto by nemala byť dotknutá možnosť Komisie vykonať kedykoľvek osobitné preskúmanie, ak vzhľadom na vývoj v tejto oblasti bude nevyhnutné, aby Komisia opätovne preskúmala rovnocennosť priznanú týmto rozhodnutím. Takéto opätovné posúdenie by mohlo viesť k zrušeniu tohto rozhodnutia.
- (19) Opatrenia stanovené v tomto rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom Európskeho výboru pre cenné papiere,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Na účely článku 13 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 sa právne opatrenia, opatrenia dohľadu a presadzovania Spojených štátov amerických (USA) pre postupy zmiernovania prevádzkového rizika, ktoré sa uplatňujú na transakcie, ktoré Komisia pre obchodovanie s komoditnými futures (CFTC) reguluje ako „swapy“ v súlade s oddielom 721a)(21) Doddovho-Frankovho zákona a ktoré nezúčtová centrálna protistrana, považujú za rovnocenné s požiadavkami stanovenými v článku 11 ods. 1 a 2 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, ak aspoň jedna z protistrán uvedených transakcií je usadená v USA a komisia CFTC ju registruje ako swapového dílera alebo významného účastníka swapov.

Článok 2

Na účely článku 13 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 sa právne opatrenia, opatrenia dohľadu a presadzovania USA pre výmenu kolaterálu, ktoré sa uplatňujú na transakcie, ktoré Komisia pre obchodovanie s komoditnými futures (CFTC) reguluje ako „swapy“ v súlade s oddielom 721a)(21) Doddovho-Frankovho zákona a ktoré nezúčtová centrálna

protistrana, považujú za rovnocenné s požiadavkami stanovenými v článku 11 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, ak aspoň jedna z protistrán uvedených transakcií je usadená v USA a komisia CFTC ju registruje ako swapového diera alebo významného účastníka swapov a na uvedení protistranu sa vzťahujú maržové požiadavky pre nezúčtované swapy pre swapových dílerov a významných účastníkov swapov a maržové požiadavky pre nezúčtované swapy pre swapových dílerov a významných účastníkov swapov – cezhraničné uplatňovanie maržových požiadaviek.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

V Bruseli 13. októbra 2017

Za Komisiu
predseda
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK